

Forum Beneficiale, Sive Quæstiones & Responsa Canonica

Materiam De Beneficiis Universam Ex Beneficialistarum tam antiquorum, quàm recentiorum placitis complectentia. Opus methodo novâ, & clarâ in tres digestum Partes ... accuratè, ac copiosè instructae

De Vacatione, Amissione, Et Extinctione Beneficiorvm ...

Leuren, Peter

Coloniæ Agrippinæ, 1704

546. An solvenda pensio etiam per intrusum, seu malè & absque justo titulo possidentem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-74494](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-74494)

gatione de illam revocando de triennio in triennium (quod pactum, nisi accedat consensus Papæ, fore simoniacum, ait n. 59. citato pro hoc Lessi. de iust. l. 2. c. 35. n. 93.) per quam schedulam Campfor, qui eam confecit, obligat se solvere, excepto casu mortis alterutrius, nempe titularis aut pensionarii; & sic agente pensionario contra Campforem, hic frustra excipit, titularem intra triennium non potuisse nancisci possessionem, eò quòd, cum contra eum agatur in vim cameralis obligationis, non potest alià exceptione juvari, quam solutionis, aut falsitatis, aut alià, quæ oriatur ex ventre ipsius schedulæ, suæque obligationis.

Quæstio 546. An solvenda pensio etiam per intrusum, seu male & absque justo titulo possidentem?

Respondeo affirmativè, modò fructus percipiat; siquidem ad effectum solutionis pensionis non consideratur titulus, sed fructuum perceptio. Corrad. in pr. benef. l. 5. c. 7. n. 13. citans Barbof. in pr. exigendi pens. q. 10. n. 13. & seq. Garc. p. 1. c. 5. n. 182. Filiuc. in append. posth. tr. 42. c. 6. q. 5. notans cum aliis, debere tamen postea in restitutione fructuum id deduci, quod pro pensione solutum. Non poterit tamen contra eum exerceri utiliter actio personalis; cum eo ipso, quòd non habeat verum titulum, non consentit pensioni, nec cuiquam successit, qui consentit, ita ut prætendi possit consensus illius implicatus, cum tamen à consensu hoc actio personalis dimanet juxta dicenda inferius. Lort. l. 1. q. 39. n. 49. secus autem est de actione hypothecaria seu reali, de qua procedit responso.

Quæstio 547. An titularis teneatur solvere pensionem impositam suo beneficio vel præbendæ, si illud dimittat & novum beneficium vel præbendam obtineat?

Respond. primò: Cum pensio imponitur beneficii fructibus, dimisso illo beneficio, si per resignationem, etiam ex causa permutationis, vel etiam per optionem, si per affectationem alterius incompatibilis, vel aliàs, non tenetur quis amplius ad solutionem pensionis, nec ad cautionem bancariam promissam, etiamsi dictæ pensioni consenserit, & se obligaverit in forma Cameræ, & cum juramento ad eam solvendam, sub hac tamen limitatione, nisi remanserit in detentatione. Garc. p. 1. c. 5. n. 178. citans Gamb. de pot. leg. l. 6. q. 8. & 9. à n. 405. & 421. Mandos. de signat. grat. tit. pens. vers. quia resignans. Bursart. cons. 361. l. 4. Cig. q. 63. n. 12. Paris. (qui tamen loquitur solum de beneficio dimisso per resignationem l. 1. q. 8. n. 1. & 9. 10. 11. simul sumptis. Item l. 10. q. 8. n. 26. & 27. ubi: quòd resignans post resignationem acceptatam liberatur ab onere solvendi pensionem, debeat autem ad hunc effectum probare factam hanc acceptationem. Item *ibid.* n. 71. & 72. ubi: quòd resignatarius post acceptationem se obliget ad onera incumbencia illi beneficio acceptato, & hinc teneatur solvere pensionem.

2. Ampliatur responso primò, ut etiam cesset obligatio fidejussorum datorum à titulari. Garc. loc. cit. n. 181. Paris. l. 1. q. 8. n. 10. Ampliatur secundò, ut procedat, etiamsi resignatio sit invalida & nulla, si resignatarius possidet, eò quòd possidens beneficium etiam sine titulo, ex quo fructus

percipit, tenetur pensionem solvere, non autem beneficiarius verum titulum habens. Paris. l. 6. q. 2. n. 42. citans Rotam in Hispal. benef. 10. Jun. 1542. teste Mohed. Garc. loc. cit. n. 182.

3. Limitatur verò responso, ut non procedat. Primò, si post resignationem se obligavit ad solvendam pensionem, quæ erat antiquitus imposita beneficio resignato; non prohibetur enim quis de jubere pro alio, & obligare se & bona sua pro re aliena, & ita tenebitur vi nova hujus obligationis. Paris. l. 1. q. 8. n. 16. Garc. loc. cit. n. 180. juxta dec. Rot. in Prænestina pens. 20. Maij. 1559.

4. Secundò, ut resignans post resignationem teneatur ad pensiones decursas, & non solutas usque ad diem resignationis acceptatæ. Paris. loc. cit. q. 8. n. 18.

5. Tertiò, ut adhuc teneatur resignans, si resignatio facta fuisset in fraudem; cum fraus & culpa nemini parocinari debeant. Paris. *ibid.* n. 19. citans Gamb. ubi ante. n. 423.

6. Quartò, si resignans statim post resignationem acceptatam, reassumeretur ad idem beneficium; cum tunc perinde sit, ac si semper in beneficio mansisset; cum quæ fiunt in continente, cessantur inesse. l. lecta, ff. si cert. petat. Paris. loc. cit. n. 20. secus tamen erit, si ex intervallo reassumptus ad illud beneficium; tunc enim tenebitur pro tempore, quo illud possedit, & pensionem perceptit. Paris. n. 21.

7. Quintò, non procedit, ubi in resignatione est clausula: ut is, qui pensionis impositioni consentit, non possit in favorem alicujus resignare beneficium pensionem gravatum, nisi prius facta pensionario intimatione, ac facta obligatione per resignatarium de solvenda pensione cum omnijs ac singulis clausulis, cautelis: quam clausulam saepe concedi solitam testatur Paris. l. 6. q. 2. n. 148. ex Mandos. quamvis Garc. loc. cit. n. 187. dicat, eam clausulam hodie non concedi, nisi pro palatinis aliisque personis Papæ gratis. Stante autem hac clausula, ex qua resignatio aliter facta non valeret in præjudicium pensionarii (uti alienatio rei specialiter hypothecata cum pacto de non alienando, non valet in præjudicium creditoris) resignans adhuc tenetur ad solvendam pensionem, ac non resignasset. Garc. loc. cit. n. 184. & n. 185. qui tamen subjungit ex Paris. l. 3. q. 4. factam illiusmodi resignationem cum dicta intimatione faciendam pensionario fore, & manere adhuc validam, si is non egit ad beneficium.

8. Sextò non procedit responso, si quis retento beneficii titulo, super cujus fructibus imposita pensio, permutat ejus bona pro aliis, quæ subrogantur in locum bonorum dimissorum, v. g. si quis retento titulo canonicatus & præbendæ optaret alia bona pro præbenda temporali, uti moris est in aliquibus Ecclesiis. Garc. loc. cit. n. 183. Gonz. gl. 34. à n. 45. qui etiam id ulterius exemplificat n. 47. & 48. eo casu, ubi pensio reservata super bonis & fructibus Decanatus de novo illi applicatis, dum dein Decanus auctoritate Apolliticâ permutavit dicta bona cum Capitulo pro duabus præbendis; nimirum teneri adhuc dictum Decanum solvere pensionem, cum semper retineat titulum Decani, & in locum bonorum dimissorum fuerint subrogata dictæ duæ præbendæ. Idem sub eadem ferè distinctione, sed distinctius docent Azor p. 2. l. 8. c. 13. q. 4. Castro. de benef. d. 1. p. 11. §. 6. n. 6. citantes Sig. q. 36. ut Azor, vel q. 93. ut Castro p. n. 3. & 4. nimirum, quòd, ubi canonicatus vel præbendæ sunt reipsa distinctæ,